

Referat despre scribi, militari si nobili in Egiptul antic - prima parte

Scribul era elementul de baza al vietii administrative, birocratice si culturale a statului. Chiar din epoca pre-dinastica, el fusese cel care concepuse si indrumase lucrarile de irigatie, de asanare, de constructie si de intretinere a canalurilor si digurilor; de control al andepinirii lucrarilor, prestatiilor, corvezilor si de achitare la timp a darilor si impozitelor. De asemenea, scribul a fost acela care a conceput si a executat monumentalele constructii ale Egiptului antic.

Caci scribul era singurul care poseda o instructie sistematica, multilaterala sau specializata. Aceasta instructie o capata in familie (caci profesiunea de scrib se transmitea din tata in fiu) sau pe linga scribii-maestri mai batrini. Incepand din timpul Regatului Mediu insa functionau scoli speciale de scribi, In aceste scoli cu o durata de cel putin 12 ani viitorul scrib invata per fect scrierea si desenul, si studia aritmetica si geometria; isi insusea apoi cunostinte de istorie si geografie; si neaparat cunostinte tehnice de constructie a mormintelor si piramidelor, a templelor si palatelor. De asemenea, studia legile statului si dispozitiile in vigoare ale vizirilor. Dar scribii au fost si oameni de litere, autorii numeroaselor opere cu caracter literar, religios-mitologic, sau de morala.

Dintre toate profesiunile, aceea de scrib era cea mai respectata. Scribii erau bine retribuiti, iar regii le daruiau adeseori si mosii si sclavi. Provenind exclusiv din familii instarite (de nobili, de viziri, de membri ai inaltului cler, si chiar din familia regala), scribii puteau ajunge in functie de pregatirea, de capacitatea si de relatiile lor personale la cele mai inalte demnitati in stat (inclusiv aceea de vizir). Celebra statu ie de la Louvre (la fel ca cea asema natoare, din muzeul din Cairo) nu reprezinta un scrib oarecare, ci un inalt demnitar din timpul dinastiei a V-a.

Militarii au ajuns la o anumita pozitie sociala mai apreciata abia la o data tirzie.

In perioada Regatului Vechi serviciul militar pe un timp determinat era obligatoriu, la fel ca orice alta prestatie, dar intr-un fel special: in timp de pace soldatii efectuau diferite munci in cariere de piatra sau in constructii. Alteori, faceau parte din "expeditiile comerciale" pe care statul le trimitea in tari andepartate. Cu timpul, din garda personala a regelui a luat fiinta o armata permanenta, formata insa din straini.